

Tình

Nó và nàng tuy yêu nhau trông thế giới ảo chưa được bao lâu nhưng tình cảm vô cùng thâm thiết tưởng chừng như chẳng thể sống thiếu một trong hai đứa.

Tụi nó vẫn thường liên lạc, hỏi thăm nhau trên facebook. Nick name của nó là “mặt trời lửa” còn của nàng là “chờ ngày tuyết tan”, tưởng chừng như xung khắc vì hễ gặp mặt trời là tuyết sẽ tan chảy, biến mất mãi mãi nhưng nó bảo với nàng rằng: “Mặt trời lửa đến là để sưởi ấm con tim tuyết chứ không phải là để giết tuyết, làm tuyết tan biến”.

Có một khoảng thời gian nàng bận học không lên facebook rất lâu, nó thì ngày nào cũng trông ngóng, bật face 24/24 chỉ để đợi nàng lên là hỏi thăm liên. Đêm hôm đó, như thường lệ nó lại ngồi nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại đợi nick face nàng bật đèn xanh. Nhưng đợi mãi, đợi mãi vẫn không thấy nàng lên... Bỗng nàng gửi tin nhắn cho nó đòi chia tay, rằng nàng với nó không nên tiếp tục nữa, chỉ khổ nhau thêm, nó hỏi thì nàng bảo chỉ đơn giản là không hợp nhau thôi. giận quá nó hét ầm lên, mặt mày tái mét, người đầm mồ hôi.... Hóa ra này giờ chỉ là nó nằm mơ.

Phù! Nó thở nhẹ nhõm nhưng không nó chợt phát hiện ra cái nick facebook của nó đã bị hỏng, chẳng lẽ trong cơn mơ màng nó đã tự phá nick của mình ư? Trời ơi, thật không thể tin được.

Kể từ đó nó không thể liên lạc với nàng nữa. Nó đã thử vào danh sách bạn bè của nick cũ tìm nàng nhưng không thể, danh sách đã bị khóa chỉ có chủ nick mới xem được, lên facebook tìm nhưng vô ích, có quá nhiều người tên giống nàng nhưng đều không phải. Suốt khoảng thời gian đó nó cố tìm nàng và gắng thay đổi bản thân để hoàn thiện hơn trong mắt nàng.

Nó quá hiểu con gái đến nỗi ngay bạn bè thân trên mạng xã hội nhiều lúc còn không thể tin nó là nam, một đứa hoàn toàn “chuẩn men “. Lại cộng thêm cái cách nói chuyện dịu dàng, nhã nhặn lúc nào cũng dạ dạ vâng vâng của nó, ai cũng kêu nó là “3d”. Không muốn nàng phải xấu hổ, nó đã từ bỏ cách nói chuyện lễ phép mẹ cha dạy nó từ bé. Mọi việc tưởng chừng như đơn giản

nhưng bạn thử nghĩ xem học làm một người hoàn toàn khác, một mẫu người mà bạn chẳng bao giờ nghĩ đến, điều đó có thú vị không. Không được là chính mình, không được làm những gì mình thích, thoát tiên nó cũng khó chịu, bứt dứt lắm song nghĩ đến nàng nó càng hạ quyết tâm để giờ đây nó là một mẫu người lí tưởng cả về khả năng giao tiếp lẫn tư tưởng, phong cách sống. Mỗi ngày nó chỉ dành thời gian cho việc ngủ là 6h, sinh hoạt 3 tiếng, thời gian còn lại thì học, học và chỉ học. Nàng nói không thích người nào lười biếng học hành nên nó không muốn nàng ghét nó hay buồn phiền vì nó.

Nó học, như một con quỷ khát máu, nhiều hôm phải đi bệnh viện cấp cứu vì lao động trí óc quá sức dẫn đến cơ thể suy nhược thiếu chất. Nó học, như thế từ ngày mai không bao giờ được học nữa. Học nhiều khiến nó bị loạn đầu óc gây phản tác dụng. Kết quả học tập của nó đi xuống nhẹ và nó không nhận ra bất kì ai trong gia đình cả những cơn đau đầu như búa bổ, phút chốc tim giật thắt vẫn thường vậy đến nó.

Rất may được phát hiện sớm nên bệnh của nó đã được chữa khỏi. Mẹ cha phải cấm nó, bắt học ít đi, nó hiểu tâm ý mọi người nhưng đêm đến vẫn cứ lén lút dậy học như ăn trộm sợ chủ nhà bắt được.

Kết quả cuối cùng cũng không phụ lòng nó, chỉ trong vòng chưa đầy nửa năm từ một học sinh học lực trung bình nó đã vươn lên trở thành học sinh ưu tú của trường và đạt được nhiều giải thưởng có giá trị, đặc biệt là giải nhì cuộc thi học sinh giỏi toán quốc gia.

Bạn bè ai nấy đều kinh ngạc, thán phục nhưng đó không phải là điều nó mong muốn, nó làm tất cả chỉ vì nàng nhưng sao vẫn chưa thấy bóng dáng nàng đâu.

Rồi một ngày nó nhận được tin nhắn của nàng với nội dung: “chia tay thì nói một câu, việc gì phải làm như thế”. Nó nghe tim mình nhói đau, ruột gan thắt quặn lại mãi sau mới trả lời nàng rằng cho nó được trình bày, nó cố giải thích cho nàng hiểu mọi chuyện nhưng không dám cố biện minh mình không có lỗi vì tất cả đều từ nó mà ra. Nghiến chặt răng, nó có cảm những giọt nước mắt đã dâng đầy khóe mi, nó ghét khóc, nàng cũng vậy, nàng không thích con trai yếu mềm. Đau đớn làm sao khi phải coi như chưa hề có chuyện gì với một người đã từng là quá yêu. Nó được nhận xét là người “cóc thềm quan tâm” trước hết thấy biến cố của dòng đời mà sao giờ đây nó lại nghe thấy tiếng tim

kêu đau... Thế giới trong nó sao lúc này sụp đi một nửa. Đau lắm... có ai hiểu được cảm giác mà nó phải trải qua lúc này chứ. Nó đã xin lỗi nàng và rất mong hai đứa có thể lần nữa được như lúc xưa nhưng nó biết điều đó là không thể nào, mọi chuyện giờ đã kết thúc mà không cần một lời chia tay, kết thúc, ừ kết thúc thật rồi...

Một ngày kia người ta vớt được xác của một chàng thanh niên chừng 18 tuổi, khuôn mặt trông khá già dặn tại chân cầu sông X, trên bờ còn có nhiều lá thư gửi cho từng người thân. Duy có một lá được bọc vỏ ngoài màu hồng với hình thù trang trí tuyệt đẹp, bên trong chỉ ghi vắn vắn có 3 từ : ” Anh xin lỗi “.....

Nhận được tin tôi sững người lại, không tin được vào những điều mình vừa mới nghe được. Vậy là nó đã nhắm mắt đi xuôi rồi ư? Tiếc thay cho một cậu bé đã bỏ đời khi còn quá trẻ. Tiếc thay cho mối tình của nó. Nó biết nàng vẫn còn yêu nó nếu không đã không nhắn tin hỏi nó sao bỏ nàng, nếu không nàng đã không đợi nó giải thích hết tất cả và tỏ ra ghen hỏi nó có phải đang có ý với Minh Thư - bạn thân của nàng hay không. Nó biết, nó hiểu hết chứ nhưng nó không dám mong nàng tha thứ, không dám xin một cơ hội để làm lại từ đầu. Nó quyết đẩy nàng ra đi, nàng sẽ hạnh phúc hơn với một người ở tương lai đang chờ nàng. Họ sẽ tốt hơn nó, sẽ không để người yêu phải mòn mỏi chờ đợi và vất vả tìm kiếm bạn trai khắp nơi. Vậy nên hôm nay tôi xin được tái hiện lại cuộc tình đầy đau thương và nước mắt của nó. Mong rằng nó có thể ra đi thanh thản, mong rằng cô gái ấy hãy hiểu cho nỗi lòng của nó mà tha thứ.

Nhưng rồi....

Một tuần sau, với năng lực thám tử bẩm sinh, tôi đã may mắn tìm được nàng. Phải vất vả lắm mới tới được nhà nàng để trao tận tay nàng bức thư của nó vì lúc yêu nhau nàng không cho nó biết gì về thân thế của nàng ngoại trừ cái tên thật là Tuyết Nhi.

Lại một lần nữa tôi sững người, thật quá bi ai, tôi cầm nén hương thắp lên linh vị người con gái vừa mới qua đời mà tay vẫn còn run rẩy, chưa hết bồn thần. Tìm hiểu ra mới biết vì từ nhỏ đã thích tuyết nên con bé mới lấy tên “Chờ ngày tuyết tan” cho tài khoản facebook. Nhưng thật không ngờ cái tên ấy lại gắn liền với số phận của nàng. Sau khi gặp nó sau bao tháng ngày bạch

vô âm tín nàng phát hiện ra mình bị ung thư đang ở giai đoạn cuối, không cách nào chữa trị được nữa. thế rồi bảy ngày về trước, đúng vào cái ngày nó ra đi thì nàng cũng đột ngột vĩnh biệt trần thế. Nàng gửi lại đôi lời nhắn nhủ vào những lá thư viết tay trước đó. Duy có một lá được bọc vỏ ngoài màu hồng với hình thù trang trí tuyệt đẹp, bên trong có ghi dòng chữ thật nắn nót: “Không, anh không có lỗi. Tất cả là tại em. Em xin lỗi vì hôm nay phải bỏ anh lại một mình “.....

Hiền triết lí